Alpinistična sekcija PD Ajdovščina
As.ajdovscina@gmail.com
Gregorčičeva 20, 5270 Ajdovščina

Wajdovske alpinistične vesti WAV št. 21

Po pestri zimi je sledil zelo aktiven uvod in številne preplezane smeri preko poletja. Izstopajo vzponi Boštjana, ki je z načrtnim delom v letu dni prišel do zavidljivega nivoja v gorah. Starejši pripravniki, predvsem Egon in Dean pa razturajo v predsezoni priprav na izpit za alpinista. Po kvaliteti in kvantiteti vzponov najuspešnejše poletje v zgodovini sekcije. Jeseni smo vpisali novo generacijo alpinističnih tečajnikov, ki so resno pristopili k stvari. Cerkljani so preplezali dve novi lepi smeri v Čavnu Ožbej

Kogel Zupan in Virens

V Kogel se nas je danes zjutraj (9.5.) odpravilo kar 6, midva z Jakom Rupnikom sva imela načrte v Zupanovi smeri VI (V+,A0), 220 m, Dean Strosar, Egon Pavlica, Martin Česnik in Tina Rupnik pa so plezali v Virensovi smeri IV/III 150 m. Pod steno Kogla smo bili ob 8, in čakali na vstop druge naveze (v Zupanu 3 naveze pred nami) le Virensova smer je samevala, tako, da so ostali štirje začeli s plezanjem in sicer po navezah Martin in Tina ter Dean in Egon, po smeri so kasneje tudi abzajlali. Z Jakom sva začela prvi kaminski raztežaj ob pol 10 in nato izmenjaje nadaljevala brez večjih težav, le na zračnost stene se je bilo potrebno privadit. Veliko časa sva izgubljala na stojiščih, zaradi navez pred nami. V drugem najtežjem delu smeri so se okoli Kamniškega kota že začeli zbirat oblaki in v glavi je bila le želja, čimprej ven. Vodstvo v detajlnem raztežaju je loterija dodelila Jaki, tako, da sem kot drugi detajl preplezal prosto. Ne glede na to pa je bilo nekaj metrov pred izstopom ob rahlem rosenju in zatikanju vrvi potrebno prijeti za komplet. Iz smeri smo izstopili dokaj pozno ob 3 uri, po tem, ko je eden v navezi pred nami omagal in potreboval za zadnji raztežaj kar precej časa. Sestop je minil v abzajlanju in hladnem snežno dežnem vremenu….zima je mimo, vendar ni nikdar tako zeblo kot med sestopom po Virensovi smeri. Boštjan

Sredi Zupanove

Humar Škarja in Medo v OSPu

Boštjan in Egon sta plezala Humar Škarja, Uroš in Matej pa sta nedeljsko jutro izkoristila za plezanje Medota v Ospu. Egon je sporočil naslednje: V nedeljo 22.5.2011 sva se z Boštjanom Mikužem odpravila v JV steno Planjave, smer Humar-Škarja, 270m V-/IV, ki ji Mihelič doda, da ima najlepšo zajedo v alpah. Smer sva preplezala, Boštjan ta težje, jaz lažje raztežaje. V zajedi nas je osvežilo par kapljic. Družbo sta nam delala dva plezalca, ki sta bila raztežaj pred nami. Orientacija je dokaj enostavna, saj je drugje vse težje. Mogoče smo malce zgrešili vstop v smer, ker se nismo dovolj umaknili v levo. To nam je verjetno prineslo malce več prave plezarije. Pivo je pohladilo blazinice…

Boštjan in Egon vrh smeri

Britev in Senčna smer v Veliki drči

Ker naj bi menda v gorah nad 1300 metri snežilo, sva se z Deanom odločila, da odhod v višje hribe odloživa do nadaljnjega in se odpravila v Veliko drčo, kjer sva v dopoldanskih urah plezala smer Britev V+/IV+ 100 m, ter nato še Senčno smer V-/IV 100 m. Smeri sta malce bolj podobni gorski plezariji, od ostalih vipavskih smeri, saj se ni potrebno nikjer prebijati skozi grmovje. Meni osebno je bila Britev ena najlepših preplezanih smer v Turi odličen raz z še bolj odlično skalo. Ker so bile smeri razmeroma kratke, je bilo potrebno še na obisk v Belo. Boštjan

Paklenica I in Paklenica II

Paklenica I: Letošnje »skupne ture« v Paklenico sva se po vseh premikih odhoda in dopisovanjih udeležila samo dva udeleženca (jaz in Boris). Jaz sem prvi dan izkoristil še za pohodniško spoznavanje kanjona Male Paklenice in planin med obema Paklenicama. Ko se je naslednji dan pridružil še Boris sva najprej splezala v Velikem Čuku smer Cirkus (350m, 6a – znižana iz 6b) ter še v stupu Anića kuka Levo tržiško (120m, 6a+). Slednja je bolj konstantna. Drugi dan ponovno v Čuku smer Gospodari kiše (120m, 6a+) in pa klasiko na parkiriščem Nosoroga (150m, 4a). Zadnji dan je Boris plezal z Eriko Celjski steber (150m, 5+), sam pa sem si prepeval Skalinado v smeri Oliverja Dragojeviča (150m, 3) in se spominjal bivših deklet v smeri Za naše bivše djevojke (150m, 3) – te smeri se nahajajo levo in desno v prvem delu kanjona (pred parkiriščem). To je na kratko bilo to. Drugič pa ponovno vabljeni še ostali in pa res pridite. Simon

Paklenica II: Ker se nam ni uspelo udeležit skupne ture v Paklenico z ˇostalimˇmoštvom prejšni vikend, sva se z Izabello pridružila bolj ali manj vipavsko obarvani zasedbi. Od ajdovskih članov sva bila v Paklenici jaz in Dean. Dean je s pakleniškim apnencem spoznal tudi hčerko Saro, ki je navdušeno plezala Tommy&jerryja. V kampu Vesna smo postavljali šotore v petek ponoči, v soboto zjutraj pa smo napadli prve smeri. Jaz sem z Jakom (AO Vipava) plezal Mosoraški 5c, 350m, detajl sva delno obšla po plati desno in ga malce začinila, ter poskušala prehiteti obtičalo poljsko navezo. Dean in Luka pa sta uživala v Nosorogu 4a, družbo sta jima delala tudi Tina Rupnik in Chris. Benjamin in Aleša sta v soboto splezala 3 smeri, Absail pista, Nosorog in Akademsko. V popoldanskih urah sva se z Jakom vrnila pod Anico kuk in splezala še Domžalski 6a, 120 m v Stupu. Občutki pa kot navaja vodnik-vrhunski užitek v belih plateh. Tina in Chris sta se nama pridružila na vrhu, ko sta splezala Absail pisto 4b,80m, tako da smo lahko združili vrvi in abzajlali. V nedeljo sva se sama z Jakom odpravila pod Anico Kuk. Plezala sva še eno pakleniško klasiko Velebitaški 6a+, 350m. Kar konstantna smer za miganje in uživanje v vertikali. Ostali so nedeljo izkoristili za hlajenje prstov v morski vodi in plezanje frikovskih smeri nad parkiriščem. Odličen vikend, prvič v Paklenici in občutki so odlični, Paklenica ti ne more biti nevšečna☺ Zagotovo še mnogokrat.
Boštjan

Izstop Mosoraške

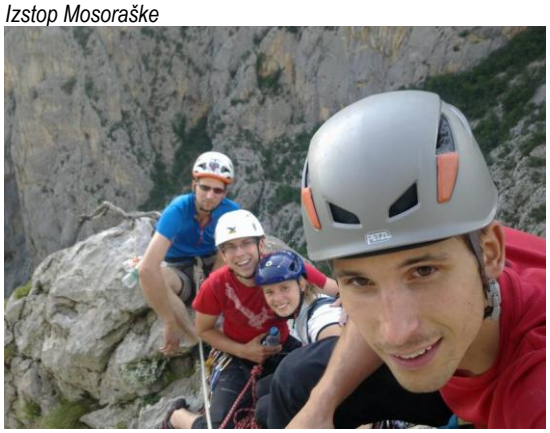
Ekipa na vrhu Stupa

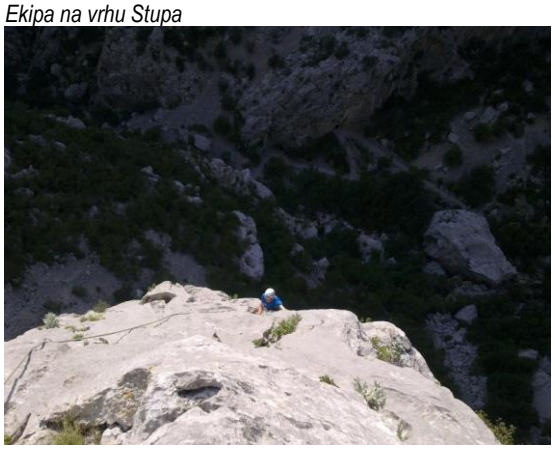
Domžalski

Jesih Potočnik IV/III, 500 m, Debela peč

Kot ponavadi sva Dean in Boštjan za vikend imela visoke plane. Vremenska napoved sicer ni bila najugodnejša, a sva se vseeno v petek 01.07. odpravila v Krmo. Prespala sva v Kovinarski koči in zgodaj zjutraj okrog šestih in pol, sva bila že v steni. Odločila sva se, da prve lažje raztežaje do kamina IV, opraviva solo v čevljih. To nam je kar močno skrajšalo čas vzpona in tako sva si tudi malo popestrila lahko plezanje v prvih raztežajih. Kamin in zgornji del smeri je ponudil lepo plezanje, ker je Boštjan izbiral najtežje prehode in jaz sem se v smeri malo zaplezal in se rešil z nekaj zabitimi klini. Smer sva preplezala v 4 urah. Sestop je bil za kolena dokaj zahteven. Sestopila sva po zavarovani poti do Kovinarske koče, približno tri ure. Meni osebno je bilo potepanje po Debeli Peči in preplezana smer, še ena zelo lepa izkušnja. V plezanju smeri sem užival in težavnost je bila pravšnja, da je psiha bila še v miru. Dean

Uživancija

Steber revežev V-/IV+, 500 m	V soboto 9.7. sva Boštjan in Egon plezala Zaplotnikov Steber revežev V-/IV 500m, v severni steni Zadnje Mojstrovke. Na Vršič sva prišla že v petek pozno zvečer. Egononov ˝kamper˝je poskrbel za odlično logistiko, in tako sva se naspana zbudila ob pol 5 zjutraj. Jutro je obetalo sončen, prekrasen dan. Pod steno sva bila okrog 7 ure, kjer sva si vzela čas za študij smeri in polnjenje želodcev. V začetni kamin, ki ga obdaja precej umazan sneg sva vstopila ob 8.30. Z orientacijo v smeri nisva imela težav. Prav nama je prišla dodelana Miheličeva skica iz plezanje.net. Presenetile so naju ˝kompaktne˝bele plati v osrednji steni, ki tokrat niso bile nič kaj kompaktne. Kot kaže je kompaktnost stene lahko zelo subjektivna.. Orientacijo nama je lajšal veliki osrednji kamin in zajeda, kamor naju je vodila smer. Zajedo sva preplezala suvereno, le više gori nisem zavil levo in plezal še kar po zajedi do konca. To pa je pomenilo ponovno zelo krušljiv svet, težavnost pa se ni bistveno spremenila. Nadaljevanje smeri ponudi še dva raztežaja IV + in izstopno skrotje. ˝Bogataša posebne sorte˝ sva postala ob 14.00. Smer sva tako preplezala v 6 urah in pol. V smeri sva uporabljala kline za stojišča, za vmesna varovanja sva uporabljala metulje in zatiče. Odlična in zelo priporočljiva smer, Mihelič tu vendarle ni pretiraval☺ No ja le krušljivost…. Boštjan	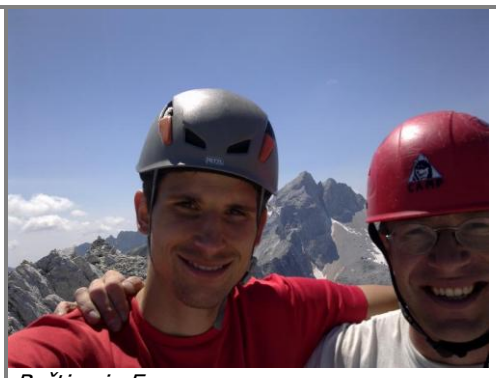 *Boštjan in Egon*
Hudičev steber V-/IV+, 500 m	Ta vikend sva bila Boštjan in Egon ponovno pod Vršičem. Tokrat sva se v soboto zvečer s ˝kamperjem˝namestila pred kočo na gozdu. Ura naju je zbudila ob 4, predvsem v želji, da bi bila v smeri prva, in ne bi imela pred sabo navez, in posledično neljubih kanonad. Na dostopu po Hanzovi nama je delal družbo Boris z Otlice (midva sva se že bala, da kakšni kleni Gorenci ob 4 zjutraj tečejo na vstop☺ V smer sva vstopila ob pol 7. Plezanje je potekalo tekoče, orientacija ni bila tako velik problem, kot lahko bereš v literaturi. Vseeno pa sva poskrbela za tri detajle, ki so presegali ocene najtežjih delov v pravi smeri. Prvi izvoz iz smeri se je zgodil v 2/3 smeri, ko skica navaja težavnost III stopnje do Glave. Midva sva sledila nekaj klinom in prišla pod previs v levem delu stebra, pod Glavo. Zgrešeno smer sva lahko opazila tudi po abzajl štantih. Previs sva vseeno poskusila in ga oba prosto splezala. Naprej je šlo po načrtih vse do črnih previsov v kaminu v zgornjem delu stebra. V levo sem se umaknil nekaj metrov prepozno in tako dobil ponovno začinjeno plezanje, ki pa se je vseeno izteklo v veliko votlino s preduhom. Odličen ambient, res originalen izstop iz smeri, jamarski☺ Na vrhu Hudičevega stebra sva z Egonom stala ob 14.45. Za res odlično smer sva tako potrebovala dobrih 8 ur. Zaradi megle, ki je že cel dan obdajala vrh Prisojnika, sva načrt, da se povzpneva še na vrh in sestopiva na Vršič opustila, ter se v 2 urah po Hanzovi poti vrnila h kamperju. Boštjan	
Maxi Nina, Slovenska, Kupljenik, Netopir v Ospu	Spet sva se z Izabello med dopustom odpravila v Kranjsko Goro. V načrtu sem poleg ˝oddiha˝ imel tudi kakšno smer. Tako se mi je že v soboto 30.7. pridružil Dean in sva jo mahnila na Vršič, kjer sva splezala miniaturo Maxi Nino V+/IV 100 m. V smeri sva se zamudila okrog pol ure. V ponedeljek pa se mi je pridružil brat Dominik, odšla sva pod Steno in plezala Slovensko. V spodnjem delu sva izbrala desno vstopno varianto in se nato originalni smeri priključila šele nad belimi platmi. Prvi raztežaji so ponudili kar resno plezanje v obupno krušljivi skali. Megla naju je ujela na vstopu v Slovensko grapo, zato sva zaključila po Prevčevem izstopu. Po 5,5 ure plezanja sva stala v megli na vrhu stene. V četrtek sem z Dejanom Korenom plezal v Kupljenku, plezališču blizu Bleda. Odlično plezališče z res dobrimi smermi. Včeraj 7.8 pa sva bila z načelnikom Simonom v Ospu, kjer sva splezala Netopirja, 6b+,110m. Simon je takole pokomentiral vzpon v Netopirju: Netopirja je splezal Boštjan (6b+, z samo	

	enim padcem v najtežjem delu, vendar ostalo vse na prosto in na pogled) in zato klobuk dol. Moja (težka) malenkost je imela bolj dan vlačenja od klina do klina, čemur bi se težko reklo plezanje. Prej neestetsko mučenje kompletov in klinov. Ma kaj čmo,… Simon
Štajerska Rinka; Severozahodni raz IV/III, 600m	Ker sta Egon in Boštjan ta vikend imela v planu Hudičev steber in kot sem izvedel sta ga tudi preplezala. Kapo dol fanta in čestitke obema. Sva se z Jako odločila, da pogledava in raziščeva Štajersko Rinko. Odšla sva v soboto zvečer in prespala v domu na Okrešlju. V steno sva udarila ob 8. uri, uživaški dostop 45 minut. V spodnji polovica stene težavnost ne preseže tretje stopnje in skala je po nekaterih mestih dokaj krušljiva, bom rekel standard za tako smer. V zgornji polovici nisva izbrala levo stran raza, kot je opis v Slovenskih stenah, ampak sva šla naravnost po razu, ker se nam je zdela stena manj krušljiva in plezanje za odtenek težavnejše IV-. Zaradi te spremembe smeri v kateri sva zaradi posebnosti skale, vsa varovanja in sidrišča naredila z klini; večinoma Jeseničani, sva za smer potrebovala 6 ur. Z orientacijo nisva imela velikih težav, je pa na mestu opozorilo Miheliča, da je možnih več nasprotujočih si opisov smeri, kar te lahko zavede pri orientaciji. Zaradi goste megle in opozorila Kamniških alpinistov, da je glava zelo krušljiva sva iz smeri izstopila v grapo med Štajersko in Malo Rinko. Sestopila sva skozi Turski žleb, kjer zaradi nepazljivosti številnih pohodnikov, skale letijo na vse strani. Dean Štajerska rinka se bohoti nad Okrešljem
Jeseniška kot obliž za Gilbertija v MKM	Kot rečeno, je bilo za drugi teden dopusta še nekaj plezalnih načrtov. Tako sva s Simonom že v torek zvečer parkirala cliota pri belopeških jezerih. Po ne preveč razkošnem spanju v cliotu, sva se zjutraj odpravila v steno Malega koritniškega Mangarta. V načrtu je bila Gilbertijeva smer, V+,800m. Dostopno pot sva v križišču pod strmim delom za las izgubila in si tako nabirala kondicijo po težko prehodnem pragozdu. Pogled na steno že ob prvih sončnih žarkih ni obetal nič dobrega. Namreč, čez steno so še vedno tekli potočki preteklega deževja. Kljub temu sva poskusila in preplezala prvih 200 m spodnjega lažjega dela smeri. Dokončno so naju v odločitev o umiku prepričali mokri previsi v osrednjem delu stene. Sledilo je nekaj spustov po vrvi in še pred 12 sva bila nazaj pri avtu. V želji preplezati vsaj kakšno krajšo smer sva se preko Rateč zapeljala na Vršič in v jugovzhodni steni Nad šitom glave izbrala Jeseniško smer, V+,120 m. Ob 4 sva bila že nazaj na Vršiču, vsaj delno zadovoljna, saj sva splezala smer za »obliž«.
Dolomiti, La Bomba in poskus v Philipe/Flamm	Z Dejanom Korenom (AO Vipava) sva se odpravila v okolico Tofane di Mezzo. Podrobnosti najinega obiska v Dolomitih si lahko preberete na http://sites.google.com/site/dejankrn/maili-rateki-mangart-in-punta-giovannina. V petek sva opremila najtežje detajle prvenstvene smeri La Bomba. V soboto pa sva smer preplezala. Tako je nastala smer La Bomba VIII/IV, 450 m, za kar sva porabila 5 ur plezanja. Jaz sem se v najtežjih detajlih poslužil kakšnega kompleta☺ Po preplezani prvenstveni smeri sva se v želji, da uloviva žičnico pod Civetto, hitro odpravila proti avtu. Dostopila sva pod severno stran Civette in noč prespala v koči Coldai. Naslednji dan sva nameravala poizkusiti v smeri Philipe/Flamm VII/VI, 1130 m v severozahodni steni Civette. Vstopila sva ob 6 zjutraj vendar sva zaradi slabe skice zgrešila vstop in nadaljnjih 500 m zaman iskala željeno smer. To iskanje nama je ponudilo kar nekaj težavnega plezanja, kjer sva porabila večino klinov. Tako sva se po 500 metrih, odločila za spust. Sledilo je 9 abzajlov in trdna odločenost, da se kmalu vrneva in s Philipe/Flamm poravnava račune. Boštjan 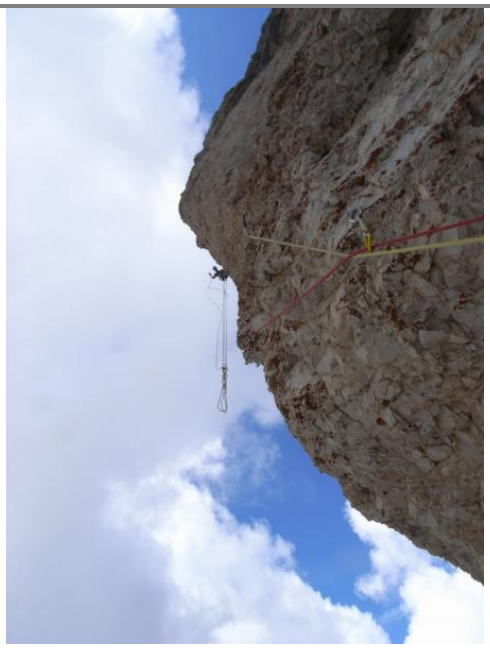 *Pod vrhom smeri La Bomba*

Monte Cervinio, Matterhorn skoraj

V ponedeljek 15.08.11, sva se z Borisom Likarjem odpravila na Matterhorn. Zastavila sva si cilj vzpon po Italijanski strani. Z Gorice sva odšla ponedeljek ob dveh zjutraj, tako da sva v Cervinio prispela ob devetih zjutraj. Po obisku informacijske točke kjer sva se pozanimala o vremenu in kje gre pot na Rifuigo Duca Degli Abruzzi sva odšla na pot. Z težkimi nahrbtniki sva Capanno Correl na 3850m dosegla po sedmih urah. Stena pod bivakom nama je dala vedeti, da bo boj z goro zelo težak. Zaradi dežja in rahlega sneženja je bila stena in ladijska vrv spolzka in Borisu bi se brez moje pomoči z težkim nahrbtnikom ne uspelo povzpeti na vrh. Po prihodu v bivak… to je druga zgodba! Drugi dan se je uresničila vremenska napoved in sonce je sijalo na plajbo. Razmere so bile idealne. Ob pol šestih sva že bila v steni, nekateri so odšli v steno že ponoči. Razmere v steni so bile za tako goro, normalne, skala, led in zmrznjen sneg ter požled. Stalna uporaba derez in plezanje z derezami v navpični steni in pogled na Scala Jordani pod vrhom so Borisu ob deseti uri, pobrali še zadnje atome moči. Odločila sva se, da se ca 250m pod vrhom vrneva nazaj. Spusti po vrvi….. to je spet druga zgodba! Po sedmih urah sestopa sva prispela v dolino. V grlu je ostal grenak okus, zaradi nedoseženega vrha, vendar je v danih okoliščinah odločitev o predčasnem umiku iz bojišča pravilna. Upal bi si trditi, da ta boj še ni končan! Dean

Zgoraj vrh, spodaj bivak na 3800 m

Paolo Rodela VIII+(VII, A0),450m, Punta Fiames, Dolomiti

Pretekli konec tedna smo se z Dejanom in Stanko (AO Vipava) ponovno odpravili v Dolomite. Štartali smo v petek zvečer in se pod Tre Cime pripeljali ravno dovolj pozno, da nam ni bilo potrebno plačati zlatih 6 kilometrov, ki podnevi stanejo kar 22€. Sicer so postavili zapornice, kjer pa v nočnih urah, ko ni več čuvaja, le vzameš listek for free☺ Večer je še obetal lepo soboto in dovoljeval spanec pod zvezdami. Zjutraj pa me je dež pregnal v avto in načrte v severni steni Zahodne Cime je odneslo sobotno nestanovitno, aprilsko vreme. Dan smo tako preživeli večinoma na Cortinskih ulicah in v dragih barih. Proti večeru se je vreme izboljšalo, vendar smo zaradi precejšne ohladitve misel na severne stene opustili in v vodničkih začeli iskati južne destinacije. Nevede smo se zagledali v Punto Fiames in šele čez čas ugotovili, da gora leži ravno nad Cortino. Od treh smeri v vodniču smo izbrali Paolo Rodelo, ki je z enim raztežajem VIII+ in drugimi V,VI in VII nekako zadovoljila vse. Zjutraj se nam zaradi mraza ni preveč mudilo, in smo tako v smer vstopili okrog 9 ure. Prvih 150 metrov trojke smo splezali nenavezani. Odlična skala je navduševala že v spodnjem delu smeri. Pod prvimi težjimi raztežaji smo se navezali. Vse raztežaje do velike strehe sem plezal v vodstvu, in tako prvič v hribih okusil 6 in 7. stopnjo. Pod streho kjer je težavnost ocenjena z VIII+ pa sem vodstvo prepustil Dejanu, ki je detajl tudi prosto preplezal. Midva s Stanko pa sva se poslužila kompletov. Do vrha sta nato le še dva lažja raztežaja 5 in 4 stopnje. Plezali smo 5 ur. Celotna smer me je zaradi nadpovprečno dobre skale popolnoma navdušila, plezat tako kompaktno skalo pa je čisti užitek…južne stene v jesenskem soncu pa so balzam proti mrzlim severnim v poletni vročini, ki jo lahko le slutiš tam nekje izven sence. Boštjan

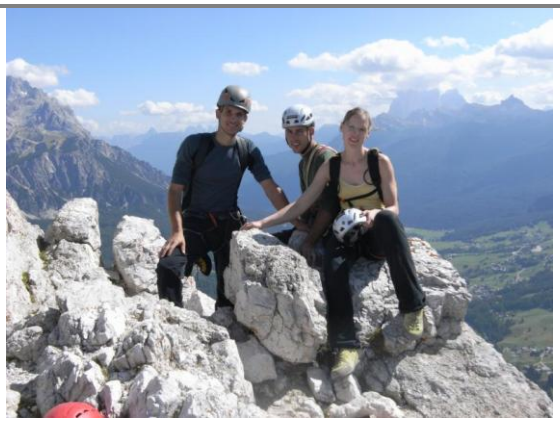

Boštjan, Dean, Stanka vrh smeri

Boštjan v spodnjih raztežajih

Nova Centralna Velika Baba

Predzadnjo nedeljo v avgustu sva z Deanom uživala na platkah v Novi centralni smeri na Veliki babi nad Jezerskim. Smer je opremljena z svedrovci na približno vsakih deset metrov, tako da sva od vse opreme, ki sva jo tovorila, uporabila le komplete, par matic in reverso. Skala je odlična, tako da se je kljub gužvi sprožil le kakšen manjši kamenček. Malce več adrenalina je le tik pod vrhom, nad malim macesnom. Tam, pod previsi, je skala malce bolj napokana in se je treba malce bolj držat. Če bi nas ulovil dež bi se lahko vsem ploščam izognila. Sestopila sva preko vrha na Jenkovo planino in v dolino. Kar zanimiv greben in romantičen gozdiček. Gor sva

	lezla enih pet urc, dol pa še dve in pol. Egon	
Centralni steber lepega špičja, IV 500 m	V petek zvečer sva z Egonom odšla pod Lepo Špičje. Na Skali sva prespala, v mojem kombiju. Za udobje sva dobro poskrbela in po dobrem spancu sva se ob šestih podala na pot proti steni. Takoj sva ugotovila, da je imel Mihelič prav. Narava je v teh Trentarskih gorah res izredna in ime gora je pravilno izbrano. Pod steno sva prišla v treh urah. V steni pred nami je bila naveza in pozneje sva ugotovila, da sta člana Akademskega AO – ja. V spodnjem delu smeri je skala podrtija, zgornji del od podora naprej pa je fantastičen, prave stopnice v nebo. Za smer sva potrebovala šest ur in pol. Naveza pred nami nam je vzela kar nekaj časa in prehitela sva jo komaj pod vrhom, ker je plezalec Akademskega AO zgrešil smer. Sestopila sva po Tumovi smeri (I-III), ki se je izkazal za pravo odločitev. Sestop je bil označen z možicem in očitno sva izbrala prav. Z sestop sva potrebovala dve uri in pol. V celoti gledano prava tura, ki se je bova spominjala še dolgo časa. Slike so v galeriji. Dean	*Dean in Egon na vrhu*
Direktna smer v Špiku V+, 900 m	Ko sem po daljšem čakanju/iskanju le ogrel še eno dušo za markantni Špik, sva se z Egonom v soboto zvečer odpravila proti Martuljku. Pri prijazni gospe Oman sva dobila ključ za zelo udoben bivak pod Špikom. Prava brunarica s kuhinjo, elektriko, 6 ležišči in posteljnino, skratka udobje.Dobro naspana sva v steno Špika vstopila nekaj pred 6 zjutraj še s pomočjo čelk. Do dibonove police sva smer plezala nenavezana. Nato pa navezana do vrha. Sama smer je res lepa, škoda le, da moraš precej ˝prehoditi˝preden prideš do lepše plezarije, ki pa z izpostavljenostjo in odlično skalo upraviči sloves te legendarne smeri. Nekateri detajli v zajedah so prav dolomitski, s kompaktno gladko skalo sive barve, navdušujoče! V smeri sva uživala 7 ur in ob 13h zadovoljna stala na vrhu Špika. Sestopila sva po dušemornem Kačjem grabnu, ki predstavlja čisto nasprotje Direktne. Na vršiški cesti sta nama pot do Kranjske Gore skrajšala dunajska turista, do Gozd Martuljka pa se naju je usmili prijazni mož iz Ljubljane☺ Prebivalcem Gozd Martuljka sem že dolgo ˝fovš˝njihove panorame martuljških vrhov, a tokrat je bil pogled na eleganten Špik še lepši…oba sva vedela zakaj. Boštjan	*Nad Dibonovo polico*
Via Pesamosca, IV+/III-IV, 350 m, Creta di Pricot, Karnija	Z Deanom sva se odpeljala do ovinka pod Passo Pramolo (Nasfeld) nad Pontebbo v Karniji. V nekaj minutah sva prišla do Baite Winkel v isto imenski slikoviti dolini obdani s konkretnimi stenami. Od Baite se v pol ure dostopi do vstopa v smer Via Pesamosca, ki ponudi lepo plezanje v dobri skali. Smer je logična in orientacijsko nezahtevna. Detajl smeri je previsna zajeda v 3 raztežaju. Smer je opremljena z nekaj klini, enega sva pustila tudi midva na ovinku v 6. raztežaju. Po manj kot treh urah sva izplezala, Dean je vseskozi suvereno plezal v vodstvu. Na greben sva prišla v megli. Po mestoma zračnem grebenu sva se povzpela na Creto di Pricot in Monte Cavalo. Sestopila sva po ferati in po dolini Winkel. Sestop je od vrha smeri trajal slabe 3 ure. Obstajata še dve drugi možnosti: sestop po vzhodnem grebenu ali pa po alpinistični smeri ocenjeni z drugo stopnjo. Nobeden pa ni bistveno krajši. Lepa stena, lepi kraji, lepa smer, sestop pa nekoliko daljši. V to dolino še pridemo. Ožbej	*Akterja vrh Monte Cavala*

Deževna smer VII, 120 m in desna varianta smeri Metulj (VII-/VI?), 150 m	V soboto 17.9. sva se z Deanom mudila na Vršiču. V jugovzhodni steni Nad Šitom glave sva vstopila v Deževno smer. Vreme je bilo vse prej kot deževno, in imela sva se lepo. Je pa res, da je smer ravno pod ključnim detajlom precej krušljiva. V smeri razen dveh stojišč klinov ni, v detajlu, previsni zajedi, pa sta ostala dva lesena klina, ki sta mogoče kdaj pomagala preplezat detajl z oceno VI AO. Sedaj pa skrčen suh les obremenitve zagotovo ne bi prenesel. Za smer sva potrebovala 1,5h. Ker je bil dan še mlad, sva se na vrhu odločila, da preplezava še eno smer v isti steni. Po razmisleku sva vstopila(vsaj mislila) v smer Metulj (V AO,200m) malce desno od Bob Marlya. Kmalu se je izkazalo, da sem zaplezal v neobdelano varianto brez klinov. Kasneje sva ugotavljala, da gre smer malce bolj levo. Pod prvimi previsi sem prečil desno, ker ni bilo nikjer sledu o kakšnem klinu, sem se ob prvem ugodnejšem prehodu povzpel preko previsa, bolj plošče, in nato prišel na urejeno sidrišče. Po občutku iz prejšnjih smeri bi rekel, da je bila prečnica in prehod do sidrišča težavnosti vsaj VI do VI+, krušljivo. V tej prečnici sva pustila tudi en klin, zaradi težavnega izbijanja. Nato sem nad prvim stojiščem plezal desno čez previs, kjer je bil star majav klin in naravnost naprej do še enega stojišča. Od tam sem prečil proti levi, precej krušljiv raztežaj. Nekateri prehodi pa precej zabeljeni, morda VII-, glede na težavnost v Deževni smeri. V tem zadnjem težjem raztežaju sva našla dva klina. Po zadnjem težavnem mestu sva uredila sidrišče v vstopu v zadnji raztežaj ali dva smeri Metulj. Od tam naprej pa lahko plezanje(IV) strmo navzgor do vrha. Na sliki je vrisana najina varianta Metulja. Morda je to katera druga smer, ki je ni v vodniški Vršič. Boštjan	*Vrisana plezarija*
Tabor Triglav, Zahodna zajeda in Jugov steber	Prvi vikend v oktobru je v Vratih potekal plezalni tabor Triglav. Tabora se nas je udeležilo 9 kandidatov ter vodja Marko Prezelj in Tomaž Jakofčič. Razmere so bile jesensko odlične, mirno vreme brez straha pred popoldanskimi nevihtami. Ob večera smo imeli krajša predavanja s slikami in sicer predstavitev severne triglavske stene skupaj z novim vodničkom Stena(udeleženci smo ga dobili po ceni 15 €) v petek ter odprava Makalu 2011 v soboto zvečer. V soboto smo se razdelili po navezah, zaradi neparnega števila smo tvorili trojno navezo in se odpravili proti zahodni steni, kjer smo splezali Zahodno zajedo (V+,400+300m), plezal sem z Jožijem Pavličem, Luko Lindičem. V steni je malce zeblo, na vrhu pa čudovito poletno vreme in sestop po Bambergovi poti nazaj proti Vratom. Naslednji dan smo se prav tako v navezi treh tokrat z Igorjem Kremserjem in Anžetom Šavsom odpravili v Jugov steber (V,900 m). Kar lepa razgibana in precej osamljena smer. V smeri smo le tu pa tam naleteli na kakšen star »Klementov« klin. Izstopili smo po Zlatorogovih policah ponovno na Bambergovo pot. Dobro izkoriščen še najverjetneje zadnji plezalni vikend za nekaj časa, saj me v sredo čaka artroskopija. Slik zaenkrat še ni, ker so slikali le soplezalci. Boštjan	
AŠ 2011/12 – Športno plezanje v Glinščici in hoja po brezpotju na Kaninu	Tečajniki alpinistične šole 2011/12 so že od vsega začetka aktivni. Prvi vikend smo se v Glinščici naučili osnov varovanja v plezališču in z varovanjem z vrha ter z vpenjanjem preplezali kar nekaj smeri. Sončno vreme s razgledom na znamenito »barcolano« v tržaškem zalivu. Drugi vikend smo odšli spoznavat kaninska brezpotja ter ostane prve svetovne vojne. Malo smo se zgubljali, malo se spet naši in na koncu preživeli čudovit dan na res čudovitem in malo znanem področju. V planu je bil tudi vzpon na Lopo vendar ob poskusu nismo našli primernega pristopa oziroma je padla ocena, da je le-ta preveč tvegan. Strme trave, ki se ne iztečejo do melišča pod steno. Se pa bomo v kaninsko pogorje vsekakor še morali vrniti. Sedaj pa nekaj tednov teorije in modrovanja predavateljev. Slik ni ker jih nimam. Filma pa še ne znam zmontirat.	
AŠ 2011-12, Orientacijsko tekmovanje Sveti Pavel	Orientacijsko tekmovanje V nedeljo 04.12.2011 je načelnik Simon organiziral v sklopu alpinistične šole orientacijsko tekmovanje. Povabljeni so bili vsi »zdravi« člani in tečajniki. Start je bil pri lovski koči v Gojačah. Potrebno je bilo poiskati šest orientacijskih točk, ki so se nahajale na relaciji Gojače, Zasod, Školj sv. Pavla. Vse točke so bile na brezpotjih, in nekatere smo kar s težavo našli. Tekmovanje je bilo poučno in zelo zanimivo. Žal je bila udeležba zelo skromna. Udeleženci smo bili samo štirje; Primož Mikuš, Stojan Kodele, Simon Ušaj in jaz. Kapo dol **Simonu, ki se je že v soboto zelo potrudil in nastavil šest orientacijskih točk, ter izpeljav vso ostalo birokracijo.** Črno piko in grajo vsem tečajnikom, ki se niso udeležili tekmovanja in z neudeležbo izničili ves trud organizatorja**.** Obresti neudeleženih tečajnikov za poravnavo nastale škode organizatorju »v tekočini« bodo zelo visoke. Dean	

AŠ 2011-12 Reševanje padlega in samoreševanje

V nedeljo 27.11 smo člani AS Ajdovščina izkoristili odlične razmere in v lepem toplem novembrskem vremenu opravili vaje iz reševanja soplezalca in samoreševanje. Vaje so bile del rednega programa letošnje alpinistične šole. Tečajniki so se spoznali in počasi začeli osvajati prepotrebna znanja reševanja v kriznih situacijah, ki nastanejo med padci. Reševanje soplezalca smo vadili v sektorju pikapolonice, sprva na ″tleh″nato pa tudi v steni. Samoreševanje pa se je izvajalo na zunanji umetni steni. Umetnost samoreševanja so preizkusili vsi tečajniki na lastni koži. Popoldan smo se nekateri odpravili še v sektor ″češka″, kjer smo testirali cepine in navrtane copate. Šola poteka odlično, tečajniki željno sprejemajo znanje, ki ga načelnik nesebično razdaja med bodoče alpiniste. Kaj češ bolš?! Vizualizacijo dogodkov si je možno izboljšati in skoraj prilagoditi realnosti v galeriji. Boštjan

Dean v prikazu samoreševanja

Nad šitom glava kombinacija več smeri (Varianta kranjske poči-Tandra-Mandra)

Danes sva s Korenom preverjala razmere na Vršiču. Po začetnih smelih načrtih in ciljih, sva v prvih raztežajih smeri blizu Visokega pritiska ugotavljala, da se sneg nikakor še ni zalepil na skale. Po kar težavnem plezanju sva prečila proti levi mimo Trmastih kaminov, ki so bili suhi. Po daljšem prečenju sva prišla pod Varianto kranjske poči in nadaljevala po strmih suhih kaminih. Iz stene sva iztopila po Tandra-Mandri. Razmere v stenah še niso prave, sneg je prhek. V soseščini nama je družbo delala naveza iz Kamnika, ki je zaradi slabih razmer kasneje obrnila. Težavnost tulanja naj bi danes dosegala M5 stopnjo. V upanju na izboljšanje razmer se morda obeta še pester prednovoletni teden. Boštjan

AŠ 2011 – 12 Plezanje več raztežajnih smeri

Tečajniki vsake generacije se že tradicionalno srečajo s prvimi več raztežajnimi smermi v Vipavi. Tud letos je bilo temu tako. Pod organizacijo inštruktorja Simona je svoje prve zračnejše metre plezanja izkusila večina tečajnikov letošnje generacije. Prva pleža je bila ustrezno proslavljena.

Prvenstvena Jernejeva smer v Čavnu VI-/IV+

V četrtek 13. 10. sva z Obid Dušanom splezala novo smer pod Čavnom. Že, ko sem plezal Avrikelj (verjetno prva solo ponovitev), mi je pogled uhajal tja na desno kjer se linije kar same ponujajo. Smer poteka najbolj desno od ostalih smeri v spodnjem delu do osrednje Čavenske poti kjer zavije levo cca 25m od raza in dalje navzgor do vrha. Kratek opis: plezati začnemo v desnem delu stene najnižje v kotu-zajedi za drevesom po levi strani zajede čez teraso pod ploščo naravnost navzgor po manjši zajedi in levo do borovca kjer si uredimo varovališče. Nadaljujemo po ploščah do vrha po lažjem svetu v levo do starega hrasta-novega varovališča. Od hrasta navzgor po lepi zajedi do poličke, levo do nove zajede in po nekaj metrih še v levo po manši zajedi do drevesa-varovališča na desni. Nadaljujemo do sr. čavenske poti po njej v levo od raza cca 25m do lepe zajede ki se začne z lažjim previsom. Plezamo naravnost navzgor čez poličko in naprej mimo roglja na rob in naprej, spet do borovca-varovališča. Od tu spet levo cca20m do izstopne zajede. Spoznaš jo po rumenem lišaju nekje na sredini na levi pa dva drevesa in grmovje zaraščajo steno. Na vrhu zajede si na vrhu smeri. Smer je dolga 160m in sem jo ocenil z VI-/IV+ in je, zaenkrat, najtežja v tem koncu, kar je tudi bila moja želja. Imenovala naj bi se Jernejeva smer. V smeri sva pustila 9 različnih klinov zelo prav pa pridejo tudi metulji različnih velikosti. Plezala sva par min. več kot štiri ure, čas ponovitev pa bo verjetno kar nekaj krajši. Skala je, čeprav

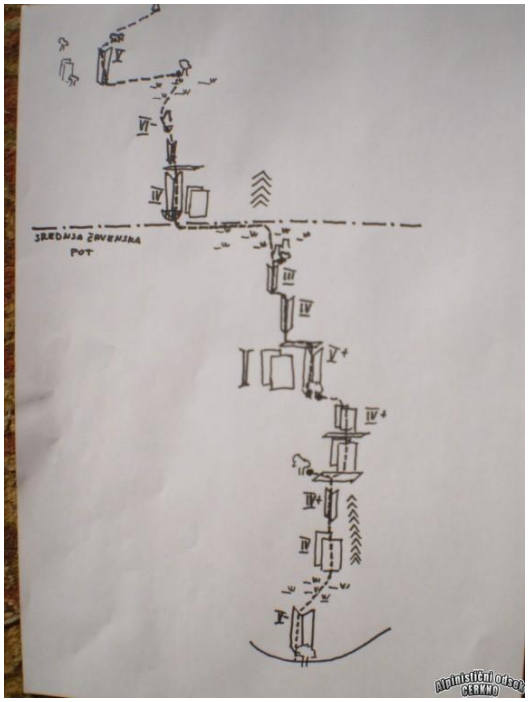

	se tu pa tam pod roko "kaj premakne" in so police kot povsod "naložene", zelo dobra-odlična! Dostop in sestop pa sta znana se pravi ista kot pri ostalih smereh(Avrikelj,Mali Miha,Krvava) Prilagam še skico in sliko z vrisano smerjo-SVETLO PLAVA TENKA LINIJA spodnjega dela, naknadno pa obljubljam še sliko smeri nad sr. čavensko potjo. Za dodatne informacije sem na voljo. Želim da ima smer veliko ponovitev zato ……. gaaas Pa še to : čeprav je Dušan plezal kot drugi je odlično in suvereno opravil z vsemi težkimi detajli! HVALA ti, še enkrat! Marko Leban AO Cerkno	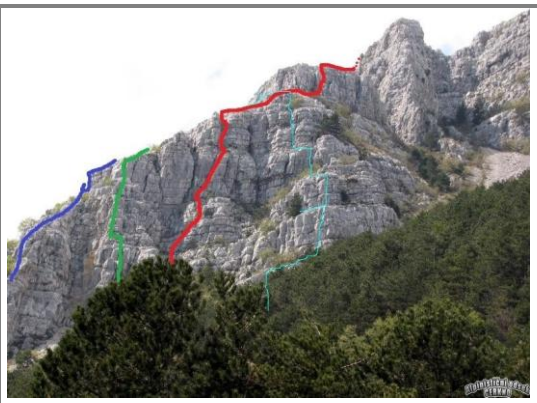
Prvenstvena Avrikelj v Čavnu	Dne 17.04.2012 sta Lapanja Radovan in Obid Dušan splezala novo smer v Čavnu in jo poimenovala Avrikelj V/IV. Gre za izjemno lepo smer, hribovskega značaja. Smer vstopi 10 m desno od smer Mali Miha. 1.R: 10 m naravnost navzgor (III+), nato rahlo desno po rebri (k) in navpično 20 m (IV), nekoliko poraščeno, do poličke na podstavku in 2 m levo do varovališča (kk), levo se prične globoki kamin. 2.R: Rahlo desno po izraziti rampi, vstop prek plošče (IV+) (k), in dalje v lepem plezanju (IV) na vrh stebra z dvema borovcema, nato naravnost navzgor, sprva lažje do 3 m plošče, ki zapira vstop v kamin, prek nje (V) ,(k) v kamin in dalje v uživaškem kaminskem plezanju (iv+) na rob stene, kjer pleplezamo še dva kratka skoka in do prvega drevesa, sidrišče. 50 m Sprehod do srednje čavenske poti točno na raz. 3.R: Desno 10 m po poti in po razu desno od zajede dobrih 10 m navpično (k) (IV) na poličko, 2 m desno za rob in nato preko plošče (k), (IV) 10 m navzgor na rob terase, po njej do grape. 4.R: po levem kraku grape (IV), 10 m navzgor na rob, kjer prečimo Krvavo smer in dobrih 5 metrov od nje uredimo varovanje. 5.R: Zadnjih skok preplezamo dobrih 5 metrov levo od Krvave smeri. Vstop prvih 10 metrov lažje po lepo razčlenjeni steni, nato pa nekoliko delikatnejše (vsaj IV+) po nekoliko krušljivi skali (10m) in dalje še 10 m po lažjem svetu na vrh (sidrišče).	*Potek smeri v vršnem delu: z leve Jernejeva, Avrikelj, Krvava in Mali Miha.*
Severna stena Krna (Podgornik-Poberaj/leva izstopna varianta)	V sredo zvečer smo se 3 člani ajdovske sekcije odpravili proti vrhu Krna. Noč je bila jasna in ne pretirano mrzla. V zimsko sobo smo vstopili okrog pol 11 zvečer. Pogled na velike količine drv je zbujal lažna upanja, da si bomo lahko posušili obleke. V sobi namreč ni kurišča. Po večerji smo se zavili v spalke in v znosnih temperaturah pričakali lep sončni vzhod na vrhu Krna. Za naslednji dan smo načrtovali skok na severno stran Krna, seveda v upanju na čim boljše razmere. Ker pa letos zima ni radodarna smo že ob vstopu v smer Podgornik-Poberaj opazovali suhe kamine. Kljub temu smo poskusili. V smeri smo se zadržali kar 4,5 ure. Prevladovalo je kombinirano kaminsko plezanje. Smer je zelo slabo zalita, tako da smo naleteli na 3 zajetne previse. Snega je malo, tam kjer je, pa večinoma ne zagotavlja opore za cepine. Proti vrhu smeri je začelo snežiti in se je vidljivost znatno poslabšala. Načrtovani vzpon po Centrali grapi je tako padel v sneg in meglo. Kljub vsemu, še posebno, ker je smer Podgornik-Poberaj res zahtevala veliko več, kot navaja opis (III,75°), smo se zadovoljni z doživetim, v snežnem metežu odpravili proti planini Kuhinja. Na Krnu smo spali in plezali Dean Strosar, Dominik Mikuž in Boštjan Mikuž. Zvečer nas je čakal še prednovoletni sestanek sekcije pri načelniku Simonu v Vrtojbi. Načelnik se je izkazal z odlično postrežbo (moč je bilo čutiti koline in trgatev..:) in prijetnim vzdušjem. Manjkalo pa je kar nekaj	

	vidnejših starejših članov kot tudi letošnjih zagnanih tečajnikov (nevem, kako si mladinci predstavljajo opraviti stroge izpite, tudi sestanki so obvezni del šolanja) lp Boštjan	
Foto meseca	Vrh Zelene glave pod Špikom v zgodnjem septembrskem jutru. Iščoč globlji pomen za vsak navaden korak! foto: Boštjan Mikuž	

Izdala: Alpinistična sekcija PD Ajdovščina
Urednik: Ožbej Marc
Lektor: za najdene pravopisne ne izplačujemo honorarjev
Naklada: vsak po svoje
Fotografije: člani sekcije

Izdano v elektronski obliki, decembra 2011

Po mnenju Ministrstva za kulturo spada glasilo v sklop glasil marginalno deviantnih skupin, ki s svojim pozitivnim pogledom na svet močno ogrožajo obstoječe koncepte nikoli srečne in zadovoljene potrošniške družbe. Zato je še pred uvedbo enotne davčne stopnje obvezano plačevati dvajset klobas in dvajset litrov vina mesečno v sklad za zdravljenje obolelih za intenzivnim načinom doživljanja življenja.